

Vùng kinh tế mới Sông Trầu ngày 9-1-1996.

ĐƠN XIN CỨU XÉT và CAN THIỆP GIÚP ĐỖ.

KÍNH - GỒI:

Bà KHUẾ - THỊ - MINH - THO. HỘI TRƯỞNG

HỘI CỨU TỪ NHÂN CHÍNH TRỊ VIỆT NAM tại HOA KỲ

Trân trọng Kính trình Bà Hội trưởng.

Tôi tên là: TRẦN - SÁCH, sinh năm 1928. Thường trú tại Tập đoàn 10.

Ấp 1 - Sông Trầu - Thăng Nhất - Đông Nai - VN.

IV number 88739., LOI VEWL # 79800, RFA - 163.

- Trước tháng 4-1975 - Tôi phục vụ trong QLVNCH 17 năm.

Cấp bậc cuối cùng: Đại úy - Chức vụ cuối cùng: Trưởng ban 3.

Đời vị: Pháo binh Sư đoàn 3 - Quảng Đà - Có du học Hoa Kỳ khóa

Field Artillery Officer Advanced Course G-71. Fort Sill - Oklahoma.

- Sau tháng 4-1975 - Tôi bị tập trung cải tạo 6 năm. Trại T.154 - QNAN.

Nhà đất tại Đà Nẵng bị tịch thu 1976 - Gia đình bị chỉ định đi vùng

kinh tế mới. Con cái bị từ chối không cho vào học cấp Đại học.

(Tôi xin đính kèm 4 văn bản liên quan sự nghiệp đời tôi trên)

- Năm 1984 và 1985 - Tôi nộp hồ sơ đến Bangkok, xin tỵ nạn.

- Năm 1991 Tôi nộp đơn xin tỵ nạn đến HO đến Hà Nội, hồ sơ bị lạc.

- Năm 1994 Tôi nộp đơn xin tỵ nạn HO đến Bangkok và Hà Nội.

Tháng 10 năm 1994 Tôi được ODP cấp LOI gồm 2 vợ chồng + 6 con được thân

tông thời được chính quyền VN cấp hộ chiếu cho cả gia đình.

Tháng 4 năm 1995 Tôi được ODP gọi dự phỏng vấn. Khi mới chỉ

có 2 vợ chồng tôi, 6 con được thân không được mời dự phỏng vấn

theo chính sách sửa đổi mới của ODP kể từ 14-4-1995.

Vợ chồng tôi dự phỏng vấn ngày 19-5-1995 - Được ODP chấp thuận

cho tỵ nạn với cấp IOM cũng ngày 19-5-1995. Việc khám sức

khỏe và chiếu ngừa đã hoàn tất với kết quả tốt.

- Trước và sau phỏng vấn - Tôi đã đệ nhiều đơn kèm văn bản

liên quan xin ODP xét cho các con tôi cũng được tỵ nạn vì bản

thân chúng cũng bị sự nghiệp đời tôi tệ, thêm vào đó vợ chồng yêu dấu

bệnh tật luôn nên sống tự lập gặp nhiều khó khăn nhất là khi ốm

đau cũng như việc đi lại. Đến nay đã 8 tháng nhưng không

nhưng chúng nhận được một sự thông báo nào của ODP cả.

Trong vùng sâu kinh tế mới, gia đình tôi rất vui mừng

Khi đọc tờ báo tiếng Việt phát hành ở Mỹ do Mrs XUONG-LE viết, đề cập sự thay đổi chính sách của ODP cho con cái trên 21 tuổi. Sự thay đổi có được là nhờ sự vận động có hiệu quả của Bà tại Mỹ. Mỗi đây ODP-NSI cũng thông báo là những trường hợp được ODP phỏng vấn và chấp thuận trước 30-9-95 - con cái sẽ hợp lệ theo chương tự nạn Hoa Kỳ. Tôi cũng đã đề đơn xin cứu xét những ứng không nhận được trả lời.

Kính thưa Bà Hội trưởng.

Gia đình tôi bị Ngục đày nặng nề vì sự nghi ngờ về nội dung khả năng du học của tôi năm 1971-1972. Cũng như sự ân thưởng 1 đề nghị đăng Bảo quốc Huân chương và 1 thẻ Công dân Đem đi tại Mỹ, khi du học.

Mặc dù trong khi cai tạo cũng như sau phóng thích tôi đã bị tra hỏi rất nhiều lần về việc trên. Tôi cũng đã trình bày chi tiết nội dung việc đầu tư và lý do ân thưởng những sự nghi hoặc không hề được cải thiện.

Do đó chúng tôi đã xin hoãn chuyến bay từ tháng 11-1994 vì:

- Khi chúng tôi rời Việt Nam - 6 con của chúng tôi không có giấy tờ gì chứng tỏ chúng sẽ được tự nạn Hoa Kỳ - Đó là cơ hội tốt cho chính quyền địa phương áp dụng chính sách thực hiện nghĩa vụ lao động 3 năm nhằm khai hoang vùng đất mới - nên việc bắt buộc sau này từ Mỹ nếu có cũng khó lòng thực hiện được. Việc buộc các con đi Nghĩa vụ lao động là tất có.
- Vợ tôi phân xét thường con cái, phần âu lo cuộc sống họ đang dựa vào chúng nên nài nỉ xin cho đi cùng con cái 1 lúc - Nếu không xin được cho con cái đi thì cũng không đi. Tôi rơi vào trường hợp khế xử vì cả gia đình bị nạn mà chỉ một mình tôi đi tự nạn thôi, thì quả tình nhiều chưa xét qua.
- Và lại, như thế tôi là người cha không tròn bổn phận với con cái vì đã để lại cho chúng 2 cái hậu quả bị thêm là:

- Đưa chúng đến một sự ngục đày mà di hại cả một đời của chúng.

- Tôi đã cũ tình muốn chúng được tự nạn nên mãi thuyết phục chúng sống trọn thân hông phù hợp với chính sách của ODP.

Nay đứa gái lớn đã 36 tuổi, đứa gái út đã 25 tuổi. Nay tôi cũng an hận vì nhận chân được rằng: Tuổi Hoa Niên chỉ có một thời!

Còn ở lại thì thâm tâm không muốn một chút nào.

Cái ngộ của gia đình tôi thật là bị đat - và khó xử.

Tôi thành kính trình bày đề xin Bà xem xét - Can thiệp - Giúp đỡ cho 6 con trên 21 tuổi, đặc thân của chúng tôi sớm được phỏng vấn và được phép tự nạn ở Hoa Kỳ - Tôi và gia đình mãi mãi biết ơn Bà.

Kính xin đính kèm:

Cái văn bản liên quan.

Văn Kính từ nới Sông Trâu 9-1-1996.

Kính đến

Đinh

TOÀN - SÁCH

Columbus, Ohio 43209 USA
January 19, 1996

Mrs. Khuc Thi Minh-Tho
PO Box 5435
Arlington, Virginia 22205-0635

Dear Mrs. Minh-Tho:

I hope you recall the two packets of information that I sent to you January 19 regarding a Mr. Sach and a Mr. Phan. They had kindly asked me to forward them to you in their rather desperate efforts to come to the US. They were so very much hoping for your assistance -- your sympathetic understanding and intercession.

Just today I received letters from these two men and their plight is even more urgent. They have a deadline of March 31 to be approved, as the office there will be permanently closed at that time.

Would you kindly answer in a letter or call or fax to me what you might be able to do for them? And also, what you suggest that I might be able to do for them before it is too late.

Please call, reversing the charges to me at _____ . Or you might fax me at _____

In the short while there, I came to love the people of Vietnam, and am so touched by the plight of these 2 families.

Please let us hear from you. I've no idea of how to help them or what the procedures are.

Sincerely,

Jeanne L.
Jeanne Conte

*P.S. If you are
unable to help, please, we would
appreciate the return of the material
as the documents were original
(some of them).
Thank you!
Jeanne*

Columbus, Ohio 43209 USA
January 19, 1996

Mrs. Khuc Thi Minh-Tho
PO Box 5435
Arlington, Virginia 22205-0635

Dear Mrs. Minh-Tho:

I recently visited in Vietnam and it was my pleasure for my husband and I to be guests in the homes of these two gentlemen and their families -- the gentlemen whose letters to you are enclosed. They have farms near the village of Tay Hoa where I was visiting my son. My son introduced me to these people who are his friends, and by their graciousness they became my friends, too.

They have both suffered much because they worked with the US forces during the Vietnam conflict. They were in prison together. They have applied for aid from the US but it has been denied for one reason or another.

I believe that Mr. & Mrs. Sach have been approved, but Mrs. Sach refuses to leave her children and if Mr. Sach comes, they fear reprisals against his wife and children. She would willingly sacrifice her own invitation should it be allowed to pass to her children. It seems strange that their children are not approved.

As for Mr. Phan, his requests are repeatedly denied "due to insufficient evidence" and supposed "falsification." Please, I can see quite plainly in the envelope enclosed from Mr. Phan the actual "Clinical Record" -- medical report signed by the American Major physician on January 12, 1971 telling of his condition after treatment. It is regarding and states plainly it is about the medical condition of "Khong Van Phan-- Kit Carson Scout." It tells that he underwent surgery or other treatment December 30, 1971 and returned to duty on January 12, 1971. Duty with the US Armed forces, for which he served in a Communist prison for many years. Photos and other documents are also enclosed by Mr. Phan.

There are numerous other supporting papers enclosed. Both of these men have families who are denied permission to attend college. Mr. Phan is denied the right even to take his rice to market.

They have built homes on their land and keep immaculate farms, working hard to sustain their families.

They are appealing to you for your help. I am glad to relay their messages to you and would deeply appreciate any assistance you can give to these suffering people.

With best regards,

Sincerely,

A handwritten signature in cursive script that reads "Jeanne Conte". The signature is written in dark ink and is positioned above the printed name.

Jeanne Conte